ascendere. tunc offendit ⁊ cadit in infernum. Sext' dies ē debitorū restitutio. s. q̄ quilibz q̄ habet pulchram domū vel casseam debet respicere si est aliquid ibi de furto. rapina. deceptōe retentōe iniusta. aut inuentōe ⁊ restituere. Benedicta est dies talis restitutōnis. de qua dicit scriptura. In die em̄ bona venimus ad te. j. Regum. xxv. Septimus dies est fame reparatio Multi sunt qui non furantur bona nec pecunias. ⁊ tamen furant plus. s. bonam famā. que valet plus. Prouerb. xxij. Melius est nomen bonum q̄ diuitie multe. Fama em̄ bona nobis necessaria est. ꝓpter nos ⁊ ꝓpter alios. Propter nos. quia est p̄cipuum bonum inter exteriora bona. quia facit idoneum ad officia humana. ⁊ p̄seruat a peccatis. Et ꝓpter alios ne scandalisentur ⁊ malū exemplum sumant ad peccandū vt dicit sanctus Tho. in de verita. q. iij. arti. ij. ⁊ scōe scōe. q. lxxiij. arti. ij. Sic ei fur tenet ad restitutōnem. sic qui furat famam ꝓximi ex malicia. etiam si sit verum quod dixit. sed erat secretum. tenet ad reparatōnem fame. alꝭ non poterit intrare padisum. Sed queritis quomō restituetur? Respondeo q̄ coram omibus coram q̄bus fuistis male locutus tenemi reuocare dicendo q̄ non credant. qz maliciose locuti fuisti. ⁊ si ille qui est dissamatus scit hoc. oportz etiaz ab eo petere veniam. alꝭ nō oportet. De isto vide ad longum sanctum Tho. scōa scōe. q. lxxiij scz p totū. Multi damnant ex his diffamatōibus. quia ꝓbum transit. deinde nō curāt nec cōfitent. nec iñ faciunt sibi consciam. De isto die dicit dauid tropologice. Ordinatōe tua pseuerat dies. pſ. cxviij. Nota pseuerat itātum. q̄ si in hoc mūdo nō restituit famam. vel qz non habet oportunitatē ⁊ mozit cum contritōe ⁊ proposito petendi veniam. anima interdum redit de alio mūdo ad petendum veniā. Unde nota q̄ erant duo qui quendā diffamauerūt. ⁊ diffamatus ⁊ vnus diffamās adhuc viuūt. ⁊ vn' diffamator obiit. ⁊ stetit p aliquod tpus in purgatorio. ⁊ cum exiuit credidit stati ire ad padisuz. ⁊ dixit deus. non intrab. qz ꝓmo habes facē restitutōnem fame illius. Et ego scio istud esse verum q̄ aima redijt. qz egoip̄e fui p ip̄m diffamatus. ⁊ a me veniā petiuit. Qm̄ oia fuiunt tibi. qz non solū boni xp̄iani fuiunt xp̄o. sed etiā bona fama. Qm̄ si p̄dicator vel sacerdos sit male fame nihil aprecia t. Ideo bona fama multum fuit xp̄o. Octauus dies est eucharistie cōmunio. postq̄ em̄ psona cognoscit peccata sua ⁊ cōteritur. confitet. corrigit vitam suā. remisit iniurias. restituit debita. reparauit famam. ⁊ finaliter communicat deuote. tunc verificat thema. Post dies octo. i. p octo opa penitentialia p̄dicta interim venit iesus. De isto die dicit dauid Melior est dies vna in atrijs tuis. i. in ecclesijs vbi est cōmunicandū. sup milia. Ergo post dies octo iterū venit iesus ⁊c.

De eadem Sermo secundus.

Pax vobis. pax

Pax vobis. pax vobis. Joh. xx. Thema ꝓpositum colligit ex sancto euangelio huius domice. In quo dixit xp̄us apostol' ter Pax vob. Primo consolando eos. qz quādo aparuit eis timuerunt valde. vt habet Luce. xxiiij. Tunc ꝛsolando eos dixit. Pax vob ego sum nolite timere. Secūdo dixit eis. Pax vobis exaltando eos faciēdo eos suos legatos dicens Pax vob. sicut misit me pat̄ ⁊ ego mitto vos. Tertio dixit eis. Pax vobis ad firmandum eos. Qm̄ q̄dam eorū non erant bñ firmi in credentia. ideo dixit eis. Pax vob. beati q̄ non viderunt ⁊ crediderūt. Ecce vnde colligit thema. Et qz xp̄s ter dixit Pax vob. innuit q̄ triplex pax est nobis necessaria in hoc mūdo si volumus venire ad patrem glē.

Prima est pax interior. s. cum seip̄o.

Secūda pax exterior. s. cum ꝓximo.

Tertia pax supior. s. cum deo.

Et p qualibet dicit thema Pax vobis ⁊c.

Dico ꝓmo q̄ ꝓma pax nobis in hoc mōo necessaria est pax interior. s. cū seip̄o. Si dicat. et quis habet guerraz cū seip̄o? Respōdeo q̄ omnes Unde guerra natural' est in quolibet hoie. scz inter corpus ⁊ spūm. siue inter carnem ⁊ animam. quia quicquid placet vni displicet alteri Anima em̄ de sua natura sp̄ vellet contemplari deum. quia est substātia spūalis vt angelus. Sed caro qz de terra est. vt dicit Gen. ij. Formauit deus homiem de limo terre. ⁊ inspirauit in faciem eius spiraculū vite. Ideo trahit aiaz ⁊ inclinat ad terram ad uilitates ⁊ corruptōes. Anima trahit sursuz ⁊ caro deorsuz. Ecce guerra in homie. Vultis istam guerrā bñ intelligere cogitate. ille qui torturat in quali guerra est ⁊ tribulatōe q̄n sursum trahit corda. deorsuz lapide. nonne videt vobis q̄ est ibi guerra. Tal' guerra est in quolibet homie q̄ trahit sursū corda conditōnis naturalis anime. deorsuz ꝓ pōdere carnis ad terrena inclinantis Ecce guerra in scriptura. Corpus quod corrumpit aggūat animā. ⁊ terrena inhabitatō depmit sensuz multa cogitantem. Sap̄. ix. Verbi gratia. Si incipitis orare anima ascendit cōtemplando. Sz statim corpus trahit eam inferius ad cogitādū de coquina vel de taberna. Ideo dicit. depmit sensum. i. spūm multa cogitantez. De ista guerra dicit apostolus. Caro concupiscit aduersus spūm. spūs autē aduersus carnez. Hec em̄ sibi inuicem aduersant. vt non quecūq̄z vultis illa faciatis. Ad Gal. v. Modo videamus ⁊ respiciamus nos in ista tam forti guerra quomō fiet

pax. Dico q̃ vno duorũ modorũ. vel q̃ anima subijciat corpori. Iste modus est malus reprobatus ⁊ indecens. ac si domina domus nobilis ⁊ prudẽs subijceret captiue fatue cũ qua haberet guerram. talis domus nõ esset bñ ordinata. Sic in domo corpis nobilis domina ⁊ prudẽs filia creatoris est anima. ancilla ⁊ fatua de se et fetida ⁊ immũda est caro. O q̃ fetida est caro. q̃libet qui aduertit bñ scit. licet plures mõ late at. publicabit tamen finaliter. Nota de domicella parisiensi q̃ noluit deponere cornua de capite ppter ammonitõnem mariti. q̃ tandem deposuit sibi violenter. ⁊ tunc apparuit caput scabiosum ita ⁊c. Ideo nõ esset bona pax si anima subijceret carni. Bern. Non decet dñam ancillari. nec ancillam dominari. Alius modus faciendi istam pacez est q̃ ancilla. s. caro humilietur ⁊ subijciat domine. s. anime. Et ꝗ fit per penitentiam. Ecce quare est necessaria penitẽtia. Quia sicut equus pinguis ⁊ lasciuiẽs humiliatur quando sibi amouet annona. Ita ⁊ corpus amouendo sibi annonã ⁊c. Isto modo ancilla subijcit domie. Et hoc mõ sancti patres nostri Domicus. sanctus Thomas. ⁊ sanc⁹ Petrus Franciscus. Bñdictus. Bernardus. Augustinus ⁊c. subijciebant carnem anime. ⁊ habebãt pacem secum. Et hunc modũ ponit Aug⁹. di. Carnem vestraz domate iciunijs ⁊ abstinentia esce ⁊ potus q̃tum valitudo pmittit. Nota domate nõ dicit occidite. Ideo discrete fiat abstinentia. Ideo dicit notant aug⁹. q̃tum valitudo pmittit. Quilibet scit quantũ potest portare animal suum. nec vltra sibi imponit. quia p̃deret animal. Idem de corpe. q̃libet debet cogitare ⁊ attendere fortitudinẽ suam ⁊ longitudinem vie. s. quantũ potest viuere ⁊c. De ista pace dicit sacra scriptura. Pacem habeat tabnaculum tuum ⁊ visitans speciem tuã non peccabis. Job. v. Et consequent dicit idem Job. Et scies qm̃ multiplex erit semen tuũ. ⁊ pgenies tua q̃si herba terre Ingredieris in abundantia sepulchrum. sicut inferet acer uus tritici in tẽpore suo. Ecce hoc vt inuestigauim⁹ ita est. qd̃ auditum mente ptracta ⁊c. Nota tabernaculũ tuum. i. psonam tuam. Et visitans speciẽ tuam scz aiam. non peccabis. s. defendendo ptez anime. Sed opositũ faciũt multi. q̃ in ista guerra fouent ⁊ iuuant carnem ꝗ animã. Nota ad ꝗ similitudinem de illo rege qui habebat filiã valde dilectam sibi. Qui volens ire vltra mare ad visitandũ loca sancta. cõmisit filiam suã vni militi pmittens sibi facere magnuz honorẽ si filie sue fuiret bene ⁊ ipam custodiret. q̃ dedit etiaz sibi ancillã fuitricẽ. Post recessum regis miles adamauit ancillaz intantũ q̃ non curabat de filia. imo ibat nuda discalciata ⁊ impuisa ⁊c. Et flens dicebat militi. Nunq̃d ego filia regis suz quomõ ꝗ facerz? Ad quam dicebat ancilla. Si vis diligi a milite ꝯseutias sibi corpus tuũ. que omnino ꝗ dicebat. sed finaliter victa tedio ꝯsensit sibi. Sed qm̃ venit rex pater eius ⁊ ipm militem ancillã ⁊ filiam meretricem piecit in ignem ad comburendũ. Rex iste est dñs iesus christ⁹. Apocal. xix. Rex regum ⁊ dñs dominantium Filia huius regis est aima. quia in anima nihil agunt parentes. sed solus deus creat ipam ad imaginem suã cum tanta pulchritudine q̃ miz est ⁊c. Ancilla est caro. Rex autẽ iesus trãsfretauit in die ascensionis ad illam hierlm que sur suz est. Ad Gal. iiij. Miles cui deus cõmisit filiam suam. s. aiam. est q̃libet nostrũ. cui dic̃ de⁹ Custodi temetipm ⁊ animã tuã sollicite. Deut. iiij. Sed sic adamatis ancillam. i. carnem. qz p ipa paratis magnas escas gallinas ⁊c. qz illud non est cibus anime. Itẽ expenditis in vestib⁹ totum p ancilla dimittendo filiam nudaz. quia vestes anime sunt ꝓtutes. Item paratis bonũ lectum p ancilla. non curando filiaz. quia lecti anime sunt xpi vulnera. vbi contemplãdo quiescit. Idem de equis scutiferis ⁊ alijs. Et filia regis esurit. qz cibi eius sunt ꝓba dei. misse. sermones. Matth. iiij. Non in solo pane viuit hõ. sed in omni ꝓbo quod pcedit ab ore dei Et moritur fame. finaliter ancilla dicit aime vt cõsentiat. ⁊ victa tedio consentit. ⁊ simul faciũt multa mala ⁊ peccata. Sed qm̃ venit xps. s. in iudicio pticulari vel vniuersali q̃d faciet rex? Dico q̃ totum simul pijciet in infernũ. qz tal pax mlt̃um displicet deo. Iuxta illud dauid in psona dei. Zelaui sup iniquos pacẽ peccatoz. s. hoiscuz ancilla ⁊ filia quã corrupit. videẽs. ps. lxxij. Non est respectus. s. misericordie nec firmamẽtum in plaga eorũ. quia in eternum ardebunt. Ideo necessaria est interior pax. vt caro sbijciatur anime. De qua dicit thema. Secũda pax necessaria ad saluatõnem est pax exterior. s. cuz primo. Primo debet habere pacem dñi cũ vasallis ipos defendendo. ⁊ nihil aliud p̃ter suos redditus ab eis recipiendo. ⁊ in pace ⁊ iusticia eos cõseruando. Et vasalli cũ domis eis obediendo. ⁊ fidelitatẽ fuando. Itẽ diuites debẽt habere pacem cum paupibus. ipis dãdo vlmutuando sine vsura. ⁊ ecõuerso paupes diuitib⁹ fuiendo. dietam completam faciendo. als non debent recipe salariũ. Item debet esse pax int̃ sanos ⁊ infirmos. sani infirmis fuiendo ⁊ econuerso. infirmi patient sustinendo. Itez inter virum ⁊ vxorem sibijnuicẽ fidelitatez fuando. qz als non est pax. Item inter filios ⁊ parentes honorando corde ⁊ ore ⁊ ope iuuando. ⁊ econuerso parentes filijs puidendo. nutriẽdo ⁊ instruendo. maxime qm̃ sunt parui ne iurẽt. ne mẽtiãtur. ne furent aliquid. vt ore confiteant ⁊ communicent. Item cũ inimicis nolendo vindictã

sed cõmittere totum deo. Ratio. quia null' q̃tũcũq̃ esset audax in palacio regis p̃sente rege recipet vindictam. licet dicat in corde. O si istũ inuenirem extra. Sic totus mũdus est domus dei. Baruch. iij. O israel q̃ magna est domus dei. ⁊ ingens locus possessionis eius. Et omẽs sumus infra suum palaciũ ⁊ in p̃sentia sua. Jõ in hoc mundo debemus habere pacẽ cũ inimicis. Sed quãdo inuenis inimicũ tuũ extra. s. in inferno. tunc audacter recipias vindictã. quia tunc incipiet tpus rixe. Sed modo dimitte totum. ⁊ non aufer ei ꝟbum. sed ei loqui debes ⁊ salutare ⁊c. Jtem habere pacẽ cum omibus nichil ab eis recipiendo nec etiã fructus. Rõ. qꝛ non placet patri ex q̃ dedit partem filijs. q̃ vn' recipiat ptem alterius. Sic deus diuisit oia bona huius mũdi. ⁊ vni dedit multũ. alteri parũ. vt sibi placet. Jdeo sitis contẽti. qꝛ ipe diuisit ⁊ p̃cepit non tangere ptem alterius. Jõ furtum est peccatũ mortale. qꝛ est contra ordinatõz dei Jdeo apl'us ad Eph. iiij. Qui furabat iam nõ furet. magis aũt laboret manibus qõ bonũ est vt habeat vnde tribuat necessitatẽ patiẽti. Jtẽ non diffamare aliũ. de ista dicit scriptura sãcta Solliciti ꝓuare vnitatem spũs in vinculo pacis vnum corpus ⁊ vnus spũs. sicuti vocati estis vna spe vocatõnis vestre. Ad Eph. iiij. Nota solliciti non dicit dispositi. Quidã sunt dispositi ad faciendum pacem cũ ꝓximo. sed non sunt solliciti dicendo si petat veniã. ⁊ facit emendaz vel si aliq̃s dñs interponat se vel p̃latus amore sui parcaz. al's non. Tales dispositi sunt ꝗ nõ solliciti. qꝛ non curãt de pace. O q̃tum bonum pdit talis. Sic qñ anima talis venit coram xp̃o ad iudicium. ⁊ xp̃s ostendit sibi vulnera dicẽs. Ecce quid feci ꝓ te. videamus q̃d tu fecisti pro me. Si vellet dicere aima. Bñe remisi mortem patris ⁊c. Et xp̃s amore cuius ⁊c. Jõ qñ aliq̃s dñs dicit alicui homi. amore mei faciatis pacẽ. quia ego do vobis ⁊c. Debet talis respondere Plus volo ego remittere sibi amore xp̃i q̃ vestri. quia consequi suum regnum ex hoc volo. quod non possetis michi dare sed xp̃s. Jõ non amore vestri. sed amore domi nostri iesu christi ego remitto ⁊ facio pacẽ. Et tali aie dicet xp̃s i iudicio. Euge ꝓue bõe ⁊ fidel'. qꝛ i pauca fuisti fidel' sup̃ m'lta te ꝓstituã. intra in gaudiũ dñi tui. Matth. xxv. Jdeo Dauid cõcordans cũ apostolo ps̃. xxxiij. dicit. Quis est homo q̃ vult vitam. s. eternam ⁊c. Respondet ipemet dicens. Jnquire pacem ⁊ psequere eam. Ecce sollicitudo. non expectes q̃ inimicus veniat ad te. vel q̃ aliquis dñs te roget. ⁊ psequere eam. Continue quere pacem quousq̃ habeat. Nota vnuz corpus. s. xp̃ianitatis. in quo multa sunt mẽbra Caput est christus. Ad Eph. iiij. Oculi sunt cõtemplatiui. aures sunt iudices temporales ⁊ confessores. Nares sunt deuoti sentientes odorem xp̃i ꝟtutum ⁊ sanctorũ. Os quantũ ad officiũ loquendi sunt p̃dicatores. q̃tum ad officiũ comedendi sunt sacerdotes qui recipiũt escas corporis ⁊ sanguinis domini iesu christi. Brachia sunt milites. Uterus burgenses ⁊ diuites. Tibie sunt ipi laboratores qui portãt onus. Auctoritas Ad Roma. xij. Sicut in vno corpore multa membra habemus. omnia autẽ membra non eundem actũ habent. ita multi vnum corpus sumus in xp̃o. singuli autẽ alter alteri' mẽbra ⁊c. Et q̃diu membra corpis sunt coniũcta ⁊ vnita ibi manet spũs. secus quãdo sunt diuisa. Jsta est ratio quare omẽs esse debemus vniti. quia sic manet in nobis spirit' qui viuificat. Jdeo si volumus ad pacem glorie peuenire habeamus hic pacem. Quoniã deus in paradiso nõ vult aliquem brigosum. imo si aliquis vellet intrare diceret nolo. quia tu poneres ꝗ guerrã Jdeo apostolus ad Hebre. xij. Pacem sequamini cum omibus ⁊ sanctimoniã sine qua nemo videbit deum. Tertia pax nobis necessaria est pax supior. s. cum deo. que pax est fienda et habenda ad instar vasallorũ qui habent pacẽ cuz domio si sunt sibi obedientes. Jdem de nobis erga deum ꝓuando sua p̃cepta. Et sicut prima pax habet p penitentiam. secũda p amicitiam. sic hec tertia habet p obedientiam. Autoritas Acquiesce ei ⁊ habeto pacem cum eo. ⁊ per hec habebis fructus optimos. Job. xxij. Acq̃escit homo corde p fidelitatem deo non frangẽdo iuramẽtum quod facimus in baptismo. Dic modum. Frangit autẽ fides huius homagij quãdo homo recurrit ad diuinos ⁊c. vt pditor. qꝛ in suis necessitatibus nõ debet recurrere ad diuinos. Pax autẽ seruat quãdo homo tenet fidelitatem ꝓmissam sibi. Secũdo ore loquendo de eo cum honore ⁊ reuerentia. Cõtra hanc faciunt iuratores ⁊ blasphemi. quãdo emẽdo vl' vendẽdo iurant false. Jdeo ipe defendit se mittendo lapides ⁊ tempestates. ⁊ quando creditis colligere bladũ ⁊ vinuz. nihil est ⁊c. quia ipse vastat totum. Jdeo nõ debetis iurare. sed p aduerbia affirmare. Tertio habetur pax cum deo in ope soluẽdo sibi redditus. al's vasalli nõ haberent pacem cum domis suis. Deus autez sibi retinuit redditus de fructibus decimas et ꝓmicias. ideo soluere debetis. Jtem de tempore quod currit p septem dies retinuit sibi vnam diem. s. dominicã. Jdeo soluere debetis. nõ tãgere partem suã faciendo aliquod opus temporale ⁊c. sed spũale audire missam cũ silentio sermones ⁊c. Et dicit q̃ p hoc habebis fruct' optimos. boni fructus sunt abundantia bonorum temporaliũ qui dant a deo. Meliores fructus sunt bona spũalia. s. remissio peccatorũ. gratia dei. sanctitas. ⁊ hmõi. sed optimi fructus sunt

fructus glorie. qui dant illis qui habent eum. Ideo Dauid. Fiat pax in virtute tua. ⁊ abundantia in turribus tuis. s. vt simus sibi obedientes. quia ista est virtus sua.

¶ De eadem domica Sermo tertius.

Venit ianuis clausis. ⁊ stetit in medio. Jobis. xx.

Sermo noster erit de gloria corporis domini nostri iesu christi post resurrectōem. Materia erit alta in theologia. Sed salutetur vngo Maria ⁊c. Pro huius verbi declaratōe ⁊ materie pdicande introductōne sciendum est q̄ cōmunis doctrina est theologie q̄ dominꝰ noster Jesus xp̄us diuersimode habuit ⁊ recepit gloriam anime ⁊ corporis. quia in vno tempe recepit gloriam anime. ⁊ in alio gloriam corporis. In conceptōne em̄ quādo virgo Maria dixit angelo. Ecce ancilla domi fiat mihi ꝓm vbum tuum. in vltimo verbo tuū aia christi tunc habuit ⁊ recepit tantā gloriam a deo quantam habet nunc in celo. Ratio. quia anima xp̄i ex vnione diuinitatis habuit ⁊ recepit inestimabilem claritatem gratie ⁊ glorie. Sicut si cristallū vniretur soli. maximam in se recipet claritatē. Ita de anima xp̄i cum diuinitate vnita. Ideo Johannes dicit. Vidimus gloriam eiꝰ. gloriā q̄si vnigeniti a patre. Joh. j. Videbant gloriā anime xp̄i intellectualiter. quia p opera xp̄i miraculosa videbant in xp̄o diuinitatem. Sed corpus christi nō fuit gloriosum quādo fuit formatum. licet esset sanctū ⁊ purum. imo fuit passibile ⁊ mortale vsq̄ ad resurrectonem p nostra redemptōne. quia aliter non fuisset passibile. ido voluit q̄ eius corpus non haberet gloriam vsq̄ post resurrectōnem. Patet ergo q̄ diuersimode xp̄us habuit gloriam in anima ⁊ corpore De gloria corpis Luce. xxiiij. Nonne h oportuit pati christum ⁊ ita ⁊c. Gloria autē corporis ostenditur subtilit̄ in themate cum dicit Venit ihs ianuis clausis ⁊c. Dicit autē apostolus. j. ad Chorin. xv. ⁊ Glose ⁊ doctores etiaz ponūt hoc q̄ gloria corporis gloriosi consistit in quatuor excellentijs. Et omnes ostendunt in themate.

¶ Prima est agilitas vigorosa. ibi Veit ihs.
¶ Scda subtilitas virtuosa. ibi. ianuis clausis.
¶ Tertia impassibilitas rigorosa. ibi. stetit.
¶ Quarta claritas gloriosa. ibi. in medio.

¶ Prima ergo excellentia corporis gloriosi est agilitas vigorosa. quia subito. id est impceptibili tempe. non autē in instanti de vno loco ad aliū si ē vult mutat̄. Maḡ est agilitas equorum currentiū. maior autē volucrum ⁊ auiū volantium. ⁊ maior sagittarū. Et adhuc maior ē agilitas ⁊ leuitas solis qui subito id est impceptibili siue paruo tempe transit magnum spaciuz sed p̄ omnibus maior est agilitas corporis gloriosi. Ratio. quia sol in suo cursu indiget multis horis. sed corpus gloriosum subito transit ⁊ vadit de oriente in occidentez nec indiget vna hora. ¶ Dicatur quomodo imaginatio subito vadit vbi vult. ⁊ in puncto. sic ⁊ corpus gloriosum ex excellentia agilitatis corporis gloriosi. Et ponit̄ ab apostolo. j. ad Chor. xv. Sic erit resurrectio mortuorū. seminat̄ corpus in infirmitate surget in virtute. ¶ Nota seminatur. s. in sepulturā. sepelire vocat apostolꝰ seminare. qz sicut granum seminat̄ vt faciat fructum. ita seminatur corpus vt resurgat gl'osuz. Ista excellentia corpis gloriosi tangit̄ in themate cum dicitur. Venit iesus. Et vnde venit? de paradiso terrestri. Quoniā doctrina est cōmunis q̄ christus post resurrectōem stetit cum sanctis patribus in padiso terrestri vsq̄ ad diem ascensiōis De hoc dicat̄ ratio ⁊ autoritas. Ratio est ista quia ꝓm ꝓbm locus ⁊ locatū debent ꝓporcionari. ⁊ quia xp̄us post resurrectōnem habuit corpus gloriosum ⁊ impassibile. cōueniēs ergo fuit q̄ stetisset in excelsiori loco huius mundi. Igit̄ venit ihs. s. de padiso terrestri ad discipulos in hierusalem subito. Autoritas Dauid in psona xp̄i. Si sumpsero pēnas meas diluculo. ⁊ habitauero in extremis maris. Etenim illuc manꝰ tua deducet me. ⁊ tenebit me dextera tua Si ascendero in celum tu illic es. si descendero ad infernuz ades. Quo ibo a spiritu tuo. ⁊ quo a facie tua fugiam ⁊c. ps. cxxxviij. Verbuz est xp̄i ad deuz patrem de gloriosa sua resurrectōe ¶ Nota si sumpsero pennas meas. Christus in sua resurrectōne recepit duas alas. Dexteram scz animā sanctissimam. ⁊ sinistram corpus gloriosum ⁊ impassibile. Patet ergo ratōe ⁊ autoritate q̄ christus post suam resurrectōnem stetit in padiso terrestri. Ideo cum dicitur Venit iesus ostendit̄ eius agilitas vigorosa. quia in puncto hoc est in paruo ⁊ impceptibili tempore veniebat de tanta distantia. Moralit̄. hanc aūt virtutez possumus nos habere merito diligētie spūalis in bonis operibus. verbi gratia Religiosus qui cum diligentia seruat ea ad que tenetur hic. talis merito huius virtutis cōsequetur agilitatem corporis post diem iudicij. Idez de p̄sbytero qui cum diligentia dicit officium suum. surgit ad matutinas. ⁊ cum diligētia cōfitetur. ⁊ dicit missam suam. ⁊ diligenter procurat salutem animarū ⁊c. Idem de laicis qui diligenter officium suum qd̄ habent. s. officiuz iudicandi vt iudices. assessores. pcuratores. notarij. non dilatando questiones. nec ptrahendo sentētiam. tales merito huius diligentie cōsequentur excellentiam agilitatis. Idē de alijs si diligentes sint in orando mane ⁊ sero et cum diligentia veniūt ad missam in dominica. Itē